

U S N E S E N Í

Vrchní soud v Praze ve veřejném zasedání konaném dne 19. dubna 2013 projednal odvolání obžalovaného Maxima P., nar. xxx, proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. listopadu 2012, č.j. 4T 7/2010-2679, a rozhodl **t a k t o** :

Podle § 256 tr.ř. se odvolání obžalovaného **z a m í t á** .

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové byl obžalovaný Maxim P. uznán vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr.zákona č. 140/1961 Sb. (**ad I**) a pokračujícím zvlášť závažným zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr.zákoníku, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr.zákoníku, (**ad II/1-9**). Za uvedenou trestnou činnost, jakož i za dva trestné činy vydírání podle § 235 odst. 1, odst. 2 písm. d) a § 235 odst. 1 trestního zákona č.140/1961 Sb. a přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a),b) trestního zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6.3.2012, sp.zn. 2T 10/2010, byl podle § 209 odst. 5 tr.zákoníku a § 43 odst. 2 tr.zákoníku odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 roků s výkonem ve věznici s ostrahou podle § 56 odst. 3 tr.zákoníku. Podle § 43 odst. 2 tr.zákoníku byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6.3.2012, sp.zn. 2T 10/2010, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok o trestu obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to útočné pušky, zásobníků, vojenských nábojů a palné zbraně podle konkretizace ve výroku rozsudku. Ve výroku o náhradě škody byl obžalovaný podle § 228 odst. 1 tr.ř. zavázán povinností na náhradě škody zaplatit poškozené Anně Ch., nar. xxx, částku 575.000 Kč a podle § 229 odst. 2 tr.ř. byla tato poškozená se zbytkem svého nároku odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Ostatní poškození David R., Iveta N., Pavel N., manželé Lenka a Jan D., manželé Jaroslav a Renata Ch., Jiřina P., Barbora D. a Pavel R. byli se svými nároky na náhradu škody odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 1 tr.ř.

Podle zjištění soudu I.stupně se obžalovaný uvedené trestné činnosti dopustil tím, že

I. dne 14.4.2008 ve Vysokém Mýtě v úmyslu vylákat od poškozené Barbory D., nar. xxx, převedení její nemovitosti – rodinného domu čp. xxx s pozemky v obci xxx v hodnotě 718.104,- Kč a nehradit sjednanou kupní cenu uzavřel v advokátní kanceláři JUDr. Evy Vaňkové jako kupující s Barborou D. jako prodávající kupní smlouvu o prodeji předmětných nemovitostí za dohodnutou kupní cenu 1.000.000,- Kč, která měla být uhrazena z hypotečního úvěru od České spořitelny, a.s. na účet

advokátní úschovy JUDr. Vaňkové č.ú. 73890091/2700 vedený u UniCreditBank, a.s., přičemž bez vědomí a souhlasu poškozené Barbory D. změnil v písemném vyhotovení kupní smlouvy číslo bankovního účtu na číslo účtu 1948888053/0800 vedeného u České spořitelny, a.s., ke kterému měl dispoziční právo, takto upravenou kupní smlouvu předložil na Katastrálním úřadu ve Svitavách, který na jejím podkladě ke dni 15.4.2008 zapsal jeho vlastnictví k předmětné nemovitosti, a poté, kdy na jím ovládaný účet č. 1948888053/0800 byly dne 14.4.2008 finanční prostředky z hypotéčního úvěru převedeny, je obratem vybral a použil pro svou potřebu, aniž by je vyplatil poškozené Barboře D., a za účelem zakrytí tohoto jednání opatřil blíže nezjištěným způsobem zfalšované potvrzení o údajném předání finančních prostředků v hotovosti Barboře D. datované dne 20.5.2008, čímž způsobil poškozené Barboře D. škodu ve výši 718.104,- Kč,

III/1. v období jara 2009 v obci Králíky vystupujíc pod smyšleným jménem jako pan Novák z Pelhřimova v úmyslu vylákat na poškozeném Pavlu R., nar. xxx, směnku na částku ve výši 350.000,- Kč a užít ji jako podklad pro získání exekučního titulu ve formě směnečného platebního rozkazu, jehož následnou realizací by se mohl neoprávněně obohatit na majetku poškozeného, předstíral zájem o koupi jeho bytu v bytovém domě čp. xxx v xxx, za předem dohodnutou kupní cenu ve výši 250.000,- Kč, přičemž mu podstrčil k podpisu písemnost, o které se poškozený domníval, že jde o „Potvrzení převzetí zálohy na byt“ ve výši 10.000,- Kč, jak mu obžalovaný při předání předmětné hotovosti uváděl, přestože fakticky podepsal bez svého vědomí a souhlasu směnku na částku ve výši 350.000,- Kč splatnou do 15.2.2009, kterou obžalovaný dne 2.6.2009 předložil u Krajského soudu v Hradci Králové s návrhem na vydání směnečného platebního rozkazu, když Krajský soud v Hradci Králové dne 15.6.2009 pod sp.zn. 52 Cm 198/2009 vydal směnečný platební rozkaz, na jehož podkladě se obžalovaný následně mohl domáhat na majetku poškozeného uspokojení fiktivní pohledávky, čímž poškozenému Pavlu R. bezprostředně hrozilo způsobení škody ve výši 340.000,- Kč,

2. dne 17.4.2009 v Ústí nad Orlicí v úmyslu obohatit se o nemovitý majetek poškozeného Davida R., nar. xxx, pod smyšlenou záminkou poskytnutí půjčky finanční hotovosti ve výši 350.000,- Kč zajištěné převodem vlastnického práva k nemovitostem v majetku poškozeného, uzavřel s poškozeným Davidem R. smlouvu o půjčce, v níž bylo uvedeno, že předmětnou částku v plné výši vyplatil poškozenému proti podpisu smlouvy, přestože poškozenému fakticky vyplatil pouze částku ve výši 30.000,- Kč s příslibem, že tento faktický rozpor bude odstraněn dodatkem k uvedené smlouvě a zbylá částka ve výši 320.000,- Kč bude zaslána na jeho účet do 14-ti dnů po provedení převodu vlastnického práva k nemovitostem v majetku poškozeného, a to konkrétně bytové jednotky č. 1269/20 v bytovém domě čp. 1269 v xxx, a podílu na společných částech domu a stavebních pozemcích, vše v celkové hodnotě 985.000,- Kč, ve prospěch obžalovaného, vše přesto, že od počátku jednal v úmyslu zbývající část půjčky nevyplatit a dodatek nesjednat, což poté, kdy se ke dni 17.4.2009 stal majitelem uvedených nemovitostí, přes četné urgencye poškozeného i učinil, se obohatil o předmětné nemovitosti, když po odpočtu částky 30.000,- Kč, kterou obžalovaný uhradil a částky 669.829,87,- Kč z titulu zástavního práva na nemovitosti váznoucího ve prospěch Československé obchodní banky a.s. Praha, sestávající se s nesplacené jistiny úvěru a nesplacených úroků a poplatků, Davidu R. způsobil škodu ve výši 285.170,13,- Kč,

3. dne 29.4.2009 ve Vysokém Mýtě v úmyslu obohatit se o nemovitosti ve vlastnictví poškozené Ivety N., nar. xxx, pod smyšlenou záminkou poskytnutí finančních prostředků k úhradě jejích závazků ve výši 23.124,- Kč vymáhaných Exekučním

úřadem Praha 10 a v té souvislosti i poskytnutí půjčky finančních prostředků v celkové výši 350.000,- Kč zajištěné zástavním právem k 1/3 vlastnického podílu poškozené na rodinném domu čp. xxx v xxx, předložil na tamějším městském úřadě Ivetě N. k podpisu listiny, o kterých jí sdělil, že na jejich podkladě bude zřízeno zástavní právo k nemovitostem v jejím spoluvlastnictví k zajištění předmětné půjčky, přestože fakticky bez svého vědomí a souhlasu poškozená podepsala Smlouvu o zajišťovacím převodu vlastnického práva k nemovitostem, a to konkrétně jedné ideální třetiny rodinného domu čp. xxx v xxx, a vedlejších staveb a pozemku p.č. xx v hodnotě 800.000,- Kč, na jejímž podkladě obžalovaný ke dni 30.4.2009 převedl v katastru nemovitostí předmětné nemovitosti do svého vlastnictví, vše s vědomím toho, že předmětnou půjčku ve výši 350.000,- Kč poškozené následně neposkytne, což se i stalo, když v její prospěch toliko uhradil její exekučované závazky a vyplatil jí zálohu ve výši 40.000,- Kč, a téhož dne 29.4.2009 jí podstrčil bez jejího vědomí a souhlasu na Městském úřadu ve Vysokém Mýtě k podpisu zástavní smlouvu o zřízení zástavního práva k pozemku parcelního čísla 224/1 v k.ú. Litomyšl k zajištění smyšlené půjčky finanční hotovosti ve výši 200.000,- Kč, kterou jí měl dle znění zástavní smlouvy vyplatit, vše s vědomím toho, že tuto půjčku poškozené neposkytl ani neposkytne, předmětné zástavní právo nechal ke dni 30.4.2009 vložit do katastru nemovitostí s tím, že následně se bude moci jeho realizací na předmětných nemovitostech domáhat uspokojení fiktivní pohledávky, čímž poškozené Ivetě N. způsobil škodu ve výši nejméně 800.000,- Kč, po odpočtu částky 63.124,- Kč, kterou obžalovaný uhradil, škodu ve výši 736.876,- Kč, a jeho jednání současně bezprostředně směřovalo ke způsobení další škody ve výši 200.000,- Kč,

4. dne 28.5.2009 v Poličce vystupujíc pod smyšleným jménem jako pan Konvalinka v úmyslu vylákat na poškozeném Pavlu N., nar. xxx, exekuční titul pro vymáhání smyšlené pohledávky, jehož realizací by se mohl bezdůvodně obohatit na majetku poškozeného, pod smyšlenou záminkou poskytnutí půjčky finanční hotovosti ve výši 2.500.000,- Kč, která měla být splacena převodem obchodního podílu poškozeného ve spol. B.N.P. elektro s.r.o., sepsal s poškozeným Pavlem N. u notáře JUDr. Jana Köcka notářský zápis NZ 114/2009, N 116/2009 - Dohodu o uznání dluhu se svolením k jeho vykonatelnosti, v níž bylo uvedeno, že Maxim P. sjednal dne 27.4.2009 s poškozeným Pavlem N. ústní smlouvu o půjčce finanční hotovosti ve výši 2.500.000,- Kč se splatností do 29.5.2009, kterou mu v rozporu se skutečností měl téhož dne i vyplatit, a poškozený Pavel N. současně dal obžalovanému Maximovi P. souhlas s vykonatelností závazku bez předchozí žaloby, když uvěřil tvrzením obžalovaného o tom, že půjčka bude fakticky vyplacena až po převodu zmíněného obchodního podílu, přestože obžalovaný od počátku neměl v úmyslu půjčku poskytnout, což i učinil, nevyplatil ji ani předem, ani po podpisu notářského zápisu, a notářský zápis předložil dne 8.6.2009 jako exekuční titul pro vymožení uspokojení předmětné smyšlené pohledávky u Okresního soudu v Pardubicích k vydání rozhodnutí o exekuci na majetek Pavla N., který exekuci pod č.j. 12 Nc 20979/2009 dne 12.6.2009 nařídil a její výkon svěřil Exekutorskému úřadu v Přerově, který vydal dne 20.7.2009 exekuční příkaz k postižení práva poškozeného na obchodní podíl ve spol. B.N.P. elektro s.r.o. a dne 21.7.2009 k postižení nemovitostí v jeho majetku, kdy toto jednání obžalovaného bezprostředně směřovalo k tomu, aby se obohatil o majetek poškozeného Pavla N., a to konkrétně o podíl na bytu č. 1231/24 vč. podílu na společných částech domu čp. 1230, 1231, 1232 a stavebních pozemcích na náměstí 17. listopadu v Přelouči v hodnotě 1.270.180,- Kč, a o obchodní podíl ve spol. B.N.P. Elektro s.r.o. v hodnotě nejméně 720.000,- Kč, když

poškozenému tak bezprostředně hrozilo způsobení škody v celkové částce 1.990.180,- Kč,

5. dne 9.6.2009 v Hradci Králové v úmyslu obohatit se o nemovitosti v majetku poškozeného Jaroslava V., nar. xxx, pod smyšlenou záminkou příslibu uhrazení exekucí vedených proti poškozenému Exekučním úřadem v Přerově pro závazky v celkové výši 50.177,- Kč a Exekučním úřadem Svitavy pro závazky v celkové výši 136.361,78 Kč a za tím účelem poskytnuté půjčky finanční hotovosti v celkové výši 236.000,- Kč zajištěné zástavním právem k nemovitostem v jeho vlastnictví, předložil na Magistrátu Města Hradec Králové poškozenému Jaroslavu V. k podpisu listiny, o kterých mu nepravdivě sdělil, že jde o písemnosti související s vyřízením předmětné půjčky ve výši 236.000,- Kč, konkrétně listiny ke zřízení zástavního práva k jejímu zajištění, přestože fakticky bez svého vědomí a souhlasu poškozený podepsal Smlouvu o zajišťovacím převodu práva k nemovitostem, a to konkrétně rodinného domu a hospodářské stavby čp. 46 na st. p.č. 20/1, st.p.č. 20/1 a dalších pozemkových parcel uvedených na listu vlastnictví č. 206 pro k.ú. xxx v hodnotě 547.000,- Kč, na jejímž podkladě obžalovaný ke dni 16.6.2009 převedl v katastru nemovitostí předmětné nemovitosti do svého vlastnictví, vše s vědomím toho, že předmětnou půjčku ve výši 236.000,- Kč poškozenému neposkytne, což se i stalo, když ve prospěch poškozeného Jaroslava V. toliko poukázal dne 11.6.2009 částku 47.505,- Kč na úhradu exekuce vedené Exekutorským úřadem v Přerově, a dne 16.9.2009 si v Jičíně v advokátní kanceláři JUDr. Kateřiny Součkové pod záminkou obstarání smyšlené agendy ve věcech řešení exekucí nechal podepsat od poškozeného Jaroslava V. plnou moc k zastupování jeho osoby, na jejímž podkladě jménem poškozeného dne 17.6.2009 neoprávněně bez jeho vědomí a souhlasu uzavřel ve svůj prospěch zástavní smlouvu o zřízení zástavního práva k pozemkovým parcelám č. 209 a 686/1 v k.ú. xxx, v níž nepravdivě uvedl, že mu poskytl další půjčku finančních prostředků ve výši 350.000,- Kč, o které s poškozeným vůbec nejednal, přičemž zástavní právo nechal ke dni 22.6.2009 vložit do katastru nemovitostí, vše s vědomím toho, že tuto půjčku poškozenému neposkytl ani neposkytne, a následně se bude realizací zástavního práva na předmětných nemovitostech domáhat uspokojení fiktivní pohledávky, čímž poškozenému Jaroslavu V. způsobil škodu ve výši nejméně 547.000,- Kč, po odečtení částky 47.505,- Kč, kterou obžalovaný uhradil, škodu ve výši 499.495,- Kč, a jeho jednání současně bezprostředně směřovalo ke způsobení další škody ve výši 350.000,- Kč,

6. dne 2.7.2009 v Ústí nad Orlicí v úmyslu obohatit se o nemovitosti ve vlastnictví poškozených manželů Jana D., nar. xxx, a Lenky D., nar. xxx, pod smyšlenou záminkou poskytnutí půjčky ve výši 1.400.000,- Kč Janu D. podmíněné provedením zajišťovacího převodu vlastnického práva k nemovitostem v jejich vlastnictví, nechal na tamějším městském úřadě poškozené Jana a Lenku D. podepsat Smlouvu o převodu vlastnických práv k nemovitostem, a to konkrétně rodinného domu čp. 1006 a pozemků v xxx v hodnotě 2.103.000,- Kč, na jejímž podkladě ke dni 3.7.2009 převedl v katastru nemovitostí do svého vlastnictví předmětné nemovitosti, vše s vědomím toho, že předmětnou půjčku poškozeným neposkytl ani v budoucnu neposkytne, což se i stalo, když po odpočtu částky 98.058,15 Kč z titulu zástavního práva na nemovitosti váznoucího ve prospěch Českomoravské stavební spořitelny a.s. Praha, sestávající z nesplacené jistiny úvěru ve výši 79.193,- Kč a k této částce se vázícímu 9 % smluvnímu úroku s prodlení, který ke dni vyhlášení tohoto rozsudku za období od 1.4.2010 do 23.11.2012 činil částku 18.865,15 Kč, způsobil poškozeným Janu a Lence D. způsobil škodu ve výši 2.004.941,85 Kč,

7. dne 27.7.2009 ve xxxě v úmyslu obohatit se o nemovitosti ve vlastnictví poškozených manželů Jaroslava Ch., nar. xxx, a Renaty Ch., nar. xxx, pod smyšlenou záminkou poskytnutí půjčky ve výši 1.000.000,- Kč podmíněné provedením zajišťovacího převodu vlastnického práva k nemovitostem v jejich vlastnictví, nechal na tamějším městském úřadě poškozené Jaroslava a Renatu Ch. podepsat Smlouvu o převodu vlastnických práv k nemovitostem, a to budovy čp. 746 s pozemky p.č. 520, 499 a 519 v k.ú. xxx v hodnotě 4.078.012,- Kč, dále jim předložil k podpisu směnku na částku 1.000.000,- Kč, přičemž na podkladě Smlouvy o převodu vlastnických práv obžalovaný ke dni 28.7.2009 převedl v katastru nemovitostí do svého vlastnictví předmětné nemovitosti, vše s vědomím toho, že předmětnou půjčku poškozeným neposkytl ani v budoucnu neposkytne, což se i stalo, čímž poškozeným manželům Jaroslavu a Renatě Ch. způsobil škodu ve výši 4.078.012,- Kč,

8. dne 5.8.2009 ve Zlíně v úmyslu obohatit se o nemovitosti ve vlastnictví poškozené Jiřiny P., nar. xxx, pod smyšlenou záminkou poskytnutí krátkodobé půjčky finanční hotovosti jejímu synovi Luboši P., nar. xxx, ve výši 45.000,- EUR (tj. v přepočtu 1.167.525,-Kč) zajištěné nemovitostmi ve vlastnictví poškozené Jiřiny P., jí předložil na Magistrátu Města Zlín k podpisu listiny, o kterých poškozené a Luboš P. sdělil, že na jejich podkladě bude do jednoho týdne poskytnuta předmětná půjčka, a to zejména Smlouvu o zajišťovacím převodu vlastnického práva, na jejímž podkladě ke dni 5.8.2009 obžalovaný převedl v katastru nemovitostí do svého vlastnictví nemovitosti poškozené Jiřiny P., a to rodinný dům čp. 52 spolu se st.p.č. 470 a p.p.č. 471/1 v obci xxx v hodnotě 5.100.000,- Kč, poskytnutí půjčky obžalovaný dále podmiňoval dalším ručením, a to dvěma obrazy, konkrétně olej obraz „žena u fontány“ neznámého malíře o rozměrech 20x30 cm s pozlaceným rámem v hodnotě 28.000,- Kč a olej obraz „plachetnice na moři“ autora Samuela Allena o rozměrech 40,6x30,4 cm s pozlaceným rámem v hodnotě 25.000,- Kč, které mu Luboš P. předal v den podpisu smlouvy o zajišťovacím převodu vlastnického práva k nemovitostem, když obžalovaný takto od počátku jednal s vědomím toho, že půjčku ve sjednané lhůtě, ani později Luboš P. neposkytne, což se i stalo, dále dne 5.8.2009 předložil poškozené Jiřině P. k podpisu 3 kusy nevyplněných příjmových dokladů, čímž podmínil poskytnutí předmětné půjčky, do nichž následně bez jejího vědomí a souhlasu doplnil, že ve dnech 3.8.2009, 4.8.2009, 5.8.2009 přijala částky po 15.000,-EUR (celkem 45.000 EUR), aniž by poškozené Jiřině P. vyplatil odpovídající finanční hotovost, vše v úmyslu domáhat se po poškozené Jiřině P. v budoucnu uspokojení fiktivní pohledávky, když po odpočtu částky 1.170.000,- Kč, sestávající se s částek úvěrů ve výši 750.000,- Kč a 420.000,- Kč, které poškozené P. poskytla Českomoravská stavební spořitelna a.s. Praha, způsobil poškozené Jiřině P. na zmíněné nemovitosti škodu ve výši 3.930.000,- Kč, a při započtení hodnoty obou obrazů ve výši 53.000,- Kč, celkovou škodu ve výši 3.983.000,- Kč,

9. dne 25.8.2009 v xxx v úmyslu obohatit se o nemovitosti v majetku poškozené Anny Ch., nar. xxx, pod smyšlenou záminkou příslibu poskytnutí půjčky finančních prostředků ve výši 150.000,- Kč, která měla být zajištěna zástavním právem k jí vlastněným nemovitostem, a to domu čp. 41 s garáží a vedlejšími stavbami na st.p.č. 51, st.p.č. 51 a pozemkovým parcelám č. 12, 204/5 a 533/1, vše v katastrálním území a obci xxx, při příležitosti podpisu smlouvy o zřízení zástavního práva k jejímu zajištění vylákal na poškozené Anně Ch. rovněž podpis plné moci, dle které jej zmocnila k veškerým právním úkonům týkajícím se právních dispozic s uvedenými nemovitostmi, včetně sjednání kupní smlouvy, reálně jí pak poskytl pouze půjčku 75.000,- Kč a bez vědomí poškozené Anny Ch. a proti její vůli v jejím zastoupení

sjednal dne 30.11.2009 kupní smlouvu, na jejímž podkladě ke dni 2.12.2009 převedl v katastru nemovitostí předmětné nemovitosti v hodnotě 650.000,- Kč ve prospěch spol. Thor company, s.r.o., se sídlem Vysoké Mýto, Českých Bratří 503, za údajně sjednanou částku 300.000,- Kč, kdy podpisem smlouvy současně v rozporu se skutečností potvrdil, že kupní cena byla prodávající uhrazena před podpisem smlouvy, čímž po odpočtu částky 75.000,- Kč, kterou obžalovaný poskytl, způsobil Anně Ch. škodu ve výši 575.000,- Kč, kdy v souhrnu tímto jednáním popsáním pod body ad. 1.-9. způsobil škodu v celkové výši 15.042.674,- Kč.

Naproti tomu stejným rozsudkem byl obžalovaný Maxim P. podle § 226 písm. b) tr.ř. zproštěn obžaloby pro skutek, že v přesně nezjištěné době od září 2007 do listopadu 2007 v Chocni v úmyslu vylákat finanční prostředky k osobnímu obohacení nabídl Zbyňku B., nar. xxx, odkoupení bytu č. 13 v bytovém domě čp. 1538 v xxx který nabyt ke dni 4.10.2007, za částku 400.000,- Kč, přičemž od Zbyňka B. převzal jako zálohu na kupní cenu finanční hotovost v celkové výši 300.000,-Kč s tím, že k sepsání kupní smlouvy by došlo až po úhradě zbylých 100.000,- Kč, vše s vědomím toho, že kupní smlouvu následně neuzavře a vyplacenou zálohu nevrátí, což se přes četné žádosti poškozeného Zbyňka B. i stalo, peníze použil pro svou potřebu a Zbyňku B. tak způsobil škodu ve výši 300.000,- Kč,

v němž obžaloba spatřovala dílčí skutek pokračujícího trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31.12.2009. V důsledku zprošťujícího výroku byl poškozený Zbyněk B. podle § 229 odst. 3 tr.ř. odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku, výlučně jeho odsuzující části, v zákonem stanovené lhůtě podal odvolání obžalovaný Maxim P. Odvolatel uvedl, že respektuje závěry usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 31.1.2012, a proto proti výrokům o vině pod body I., II./1-8 napadeného rozsudku nevznášá žádné konkrétní námitky. Naproti tomu činí výhrady proti výroku o vině jednáním popsáním v bodě ad II./9, které spočívá v tom, že 25.8.2009 v xxx pod smyšlenou záminkou poskytnutí finanční půjčky ve výši 150.000,- Kč, která měla být zajištěna zástavním právem k nemovitosti, vylákal na poškozené Anně Ch. podpis plné moci, reálně jí poskytl půjčku 75.000,- Kč a proti její vůli, bez jejího vědomí v jejím zastoupení sjednal dne 30.11.2009 kupní smlouvu, na jejímž základě převedl vlastnické právo k zastaveným nemovitostem na obchodní společnost Thor Company, s.r.o., a takto způsobil poškozené škodu 575.000,- Kč. S těmito skutkovými závěry odvolatel nesouhlasí se zdůvodněním, že poškozená Anna Ch. ručila za půjčku, kterou fakticky převzala její dcera Lenka K. Z její iniciativy byla poškozená Anna Ch. postavena do role ručitele a zástavce. Lenka K. potvrdila, že od obžalovaného převzala půjčku ve výši 75.000,- Kč, kterou nevrátila. Výpovědi poškozené a její dcery o tom, že věděly o uzavření zástavní smlouvy, avšak nikoliv o udělení plné moci, jsou účelové, motivované snahou vyhnout se uhrazení závazku. Poškozená Ch. podepsala i plnou moc, na listinách byly její podpisy ověřeny a bylo potvrzeno, že převzala půjčku ve výši 150.000,- Kč. Svědek Tomáš P. předání uvedené částky potvrdil. Tyto skutečnosti potvrzují jeho obhajobu. Naproti tomu soud I.stupně nedůvodně uvěřil poškozené Anně Ch. On sám nebyl iniciátorem půjček, lidé ho sami oslovovali a on půjčky poskytl řadě lidí, přičemž jen nepatrný zlomek z nich se staví do role podvedených

osob. Proto navrhuje, aby byl zproštěn obžaloby pro dílčí skutek ve vztahu k Anně Ch.

Druhá část odvolání obžalovaného směřuje do výroku o trestu. Trest odnětí svobody v trvání osmi roků obžalovaný považuje za nepřiměřeně přísný. Nikdy nebyl soudně trestán a trestné činnosti se měl dopustit v mladém věku. Má dobré rodinné zázemí, je občanem České republiky a byl se narodil v Kyjevě, od svého nejútlejšího dětství žije v České republice. Doznal skutkové okolnosti svého jednání a pouze se brání tím, že byl využit k poskytování půjček osobami, u nichž je zřetelná snaha vyhnout se odpovědnosti splnit závazky. Manželé D. v občanskoprávním řízení dosáhli výroku o neplatnosti kupní smlouvy a lze předpokládat, že i ostatní poškození dosáhnou stejného výsledku a nemovitosti budou vráceny do jejich vlastnictví. Tato skutečnost spoluurčuje míru společenské škodlivosti, neboť de facto se jedná toliko o pokus trestného činu. Rozhodně také nesouhlasí s tím, že využil jednoduššího ražení poškozených, eventuálně jejich vyššího věku. O půjčky jej poškození sami žádali a on se snažil pouze zákonnými prostředky si své pohledávky zajistit. Přitom v posuzovaných případech mu vypůjčené peníze vráceny nebyly. Je proto přesvědčen, že v rámci zákonné trestní sazby mu měl být uložen trest odnětí svobody, který by nepřesáhl výměry šest a půl roku. Další výhradu obžalovaný vznesl proti výroku o zařazení do věznice s ostrahou. Dlouhodobě vykonával a vykonává vazbu, kde jeho chování je na požadované úrovni, dodržuje řád výkonu vazby a zapojuje se do zájmových a vzdělávacích aktivit. Také ve výkonu trestu odnětí svobody byl hodnocen dobře a cíle programu zacházení plnil. Z uvedeného vyplývá, že se u něho nejedná o takový stupeň narušení, aby bylo nutno zařadit jej do věznice s ostrahou, když jeho převýchovy lze úspěšně dosáhnout ve věznici s dozorem.

Závěrem odvolání obžalovaný navrhl, aby Vrchní soud v Praze napadený rozsudek zrušil podle § 258 odst. 1 písm. e) tr.ř. a podle § 259 odst. 3 tr.ř. mu sám uložil mírnější trest odnětí svobody v dolní polovině zákonné trestní sazby, pro jehož výkon jej zařadí do věznice s dozorem.

Vrchní soud v Praze z podnětu odvolání obžalovaného přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr.ř. správnost a zákonnost všech výroků odsuzující části napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které vydání přezkoumávané části rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K tomu lze dodat, že předmětem přezkumné činnosti odvolacího soudu byla pouze odsuzující část napadeného rozsudku, zatímco zprošťující výrok s navazujícím výrokem o náhradě škody zůstaly bez přezkumu, neboť jsou již pravomocné. Po projednání věci odvolací soud dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného důvodné není.

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl napadeným rozsudkem poté, co jeho první rozsudek ve věci ze dne 26.9.2011 byl z podnětu jednak odvolání obžalovaného, jednak odvolání státního zástupce v neprospěch obžalovaného, usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 31.ledna 2012, sp.zn. 9To 78/2011, podle § 258 odst. 1 písm. a),b),c),d),e),f) tr.ř. zrušen v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 tr.ř. byla věc krajskému soudu vrácena k novému projednání a rozhodnutí. Po vrácení věci krajský soud v novém řízení odstranil veškeré vytknuté vady, doplnil dokazování v uloženém rozsahu a znovu ve věci rozhodl.

Vrchní soud v Praze zjistil, že v současné době celé řízení, včetně jeho doplnění, není zatíženo žádnými podstatnými vadami. Bylo provedeno v souladu

s trestním řádem a nedošlo v něm k pochybením, která by mohla mít vliv na objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva na obhajobu obžalovaným. Také dokazování krajský soud provedl procesně perfektním způsobem, velmi pečlivě a v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr.ř. tak, aby bylo možno učinit správné skutkové závěry. I hodnocení důkazů nelze z hlediska ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř. nic oprávněně vytknout. Krajský soud v Hradci Králové důkazy zhodnotil jednotlivě, v souhrnu i ve vzájemných souvislostech podle svého vnitřního přesvědčení založeného na uvážení všech okolností případu, logicky a přesvědčivě zdůvodněným způsobem. V takovém případě odvolacímu soudu nepřísluší do hodnotící úvahy zasahovat. Skutková zjištění, která soud prvního stupně vyslovil ve skutkové větě výroku o vině, jsou správná, úplná a mají oporu ve výsledcích provedeného dokazování. To se týká skutečností charakterizujících jak objektivní stránku trestného činu, zejména místa, času a způsobu provedení činů, tak i subjektivní stránku, tj. úmyslného zavinění obžalovaného. V odůvodnění svého rozhodnutí nalézací soud své skutkové závěry dále podrobně rozvedl, stejně tak své hodnotící úvahy zejména ve vztahu k námitkám obhajoby; odůvodnění rozsudku je srozumitelné, vyčerpávající, odvolací soud k němu nemá žádné podstatné výhrady, proto na odůvodnění rozsudku odkazuje. Za tohoto stavu Vrchní soud v Praze považuje za nutné ve svém rozhodnutí zdůraznit pouze stěžejní skutkové a právní argumenty pro závěr o vině obžalovaného a reagovat na jeho jednotlivé odvolací námitky.

Okruh rozhodujících a u hlavního líčení provedených důkazů, jejichž obsah je detailně popsán a hodnocen v odůvodnění napadeného rozsudku, tvoří ad 1) výpovědi všech poškozených a svědků, ad 2) listinné doklady k jednotlivým případům, ad 3) znalecký posudek ekonomický s určením tržní hodnoty nemovitostí a v neposlední řadě ad 4) dílčí doznání obžalovaného o tom, že se všemi poškozenými jednal a sjednané zástavy realizoval. Na uvedeném důkazním podkladě, který je vyčerpávající, Krajský soud v Hradci Králové vyslovil správná a dostatečně úplná skutková zjištění popsaná ve výroku napadeného rozsudku a dále rozvedená v jeho odůvodnění. Obhajoba obžalovaného ve své podstatě spočívá v tvrzení, že na žádost poškozeným půjčoval peněžní prostředky, půjčky zákonným způsobem zajišťoval, neobohacoval se a nejednal podvodně. Tato obhajoba byla v řízení vyvrácena provedenými důkazy a je zjevně účelová. Obžalovaný byl z trestné činnosti usvědčen naprosto věrohodnými výpověďmi všech poškozených, o jejichž důkazní síle nevznikly žádné pochybnosti. U poškozených nebyl zjištěn žádný důvod ke křivému obvinění obžalovaného, s nímž se dostali do styku výlučně v souvislosti se stíhanou činností. Ačkoliv poškození se vzájemně vůbec neznají, vypovídají v základu shodně a dokladují, že obžalovaný páchal trestnou činnost totožným způsobem a vždy s úmyslem svého vlastního obohacení. Všichni poškození uvedli, že v důsledku vlastních finančních potíží jednali s obžalovaným o peněžní půjčce, kterou zajistili, nejčastěji zástavním právem k vlastní nemovitosti, ve prospěch obžalovaného. K faktickému předání půjčky mělo dojít až po vyřízení nutných úkonů, včetně podpisu listin, které poškození činili podle pokynů obžalovaného, jemuž plně důvěřovali. Shodně vysvětlili, že s obžalovaným jednali za okolností, které umožnily obžalovanému je oklamat; v časové tísní, tvrzená potřeba více podpisů na různé listiny, bezmezná důvěra. Obžalovaný poté své sliby neplnil buď vůbec, nebo z podstatné části, a poškozeným způsobil citelné ztráty; jednak nedostali slíbenou peněžní půjčku, na kterou spoléhali, jednak byli zbaveni majetku, neboť zajištěnou nemovitost obžalovaný převedl na sebe. Realizaci zástavy obžalovaný s poškozenými nevypořádal, dokonce je ani neinformoval. Výpovědi poškozených

jsou jednotné, korespondují s listinnými důkazy a krajský soud nepochybil, když tyto důkazy jako usvědčující použil. Naproti tomu opačné tvrzení obžalovaného o tom, že všichni poškození od něho peněžní půjčky dostali ve sjednané výši a nevrátili, proto důvodně realizoval zástavu, je zjevně účelové. Dílčí skutkové odlišnosti vykazují pouze jednání jednak pod bodem ad I, kdy obžalovaný od poškozené sám koupil rodinný dům, za který nezaplatil kupní cenu, když uvolněnou částku z hypotečního úvěru nechal podvodně zaslat na jiný bankovní účet, k němuž měl dispoziční právo a úvěrové prostředky sám spotřeboval, jednak pod bodem ad II/1, při kterém obžalovaný předstíral zájem o koupi bytu a při předání zálohy vylákal od poškozeného podpis směnky, kterou uplatnil a domáhal se uspokojení fiktivní pohledávky. I v těchto případech poškození vypověděli naprosto věrohodně, v souladu s ostatními důkazy.

Zcela správně krajský soud řešil též otázku podvodného úmyslu obžalovaného, který on sám kategoricky popírá. Naplnění subjektivní stránky v daném případě potvrzuje zjištěný charakter a způsob jednání obžalovaného vyjádřený v příslušných skutkových větách a blíže rozvedený v odůvodnění napadeného rozsudku, jakož i zjištěné skutkové okolnosti případu, zejména neodvratnost následku v podobě škody na majetku poškozených osob. Na podvodný úmysl obžalovaného, o němž nevznikly žádné pochybnosti ani v odvolacím řízení, ukazují zejména tyto průkazné skutkové okolnosti; úmyslně neplnil dané sliby, k nimž se zavázal, téměř vždy ihned po uzavření smlouvy realizoval zajišťovací instrumenty, zejména na sebe převedl nemovitosti, bez vědomí poškozených a převod majetku s poškozenými nevypořádal, vystupoval pod nepravou identitou, falšoval listiny s podpisy, neoprávněně ve smlouvě změnil číslo bankovního účtu, vylákal podpis plné moci. Také samotný obsah uzavřených smluv o zajišťovacím převodu vlastnického práva k nemovitosti je nevyvážený a svědčí o evidentním zájmu obžalovaného získat nemovitost dlužníka do svého vlastnictví, nikoli o zájmu, aby dlužník plnil ze smlouvy o peněžní půjčce. Za tohoto stavu není sporu o tom, že obžalovaný vůči poškozeným užil celou řadu zjevně klamavých úkonů a jeho jednání od počátku nese zřetelné znaky podvodného chování.

Stejná jednoznačná situace platí i v bodě ad II/9, k němuž obžalovaný v odvolání uplatnil konkrétní námitky. Poškozená Anna Ch. i její dcera Lenka K. v přípravném řízení i u hlavního líčení shodně a věrně popsaly, že s obžalovaným (v počátku zprostředkovaně) jednaly o peněžní půjčce v konkrétní výši 150.000,- Kč zajištěné zástavou nemovitosti, ve skutečnosti však obžalovaný poskytl půjčku pouze v poloviční výši a na základě plné moci, kterou vylákal při podpisu listin, bez vědomí a proti vůli poškozené prodal její zastavenou nemovitost subjektu, k němuž měl blízkou vazbu. Jedná se o totožný podvodný postup, který obžalovaný uplatnil již dříve vůči více osobám. Obsah svědectví obou žen logicky navazuje na opatřené listiny a je naprosto věrohodný. Není pochyb o tom, že i v tomto případě byl obžalovaný od počátku ve svém jednání veden podvodným úmyslem. Ten zřetelně vyplývá z jednání, jímž obžalovaný nejprve dal nepravdivý příslib peněžní půjčky v konkrétní výši, v souvislosti s půjčkou sjednal ve svůj prospěch zástavu nemovitosti a vylákal plnou moc, kterou získal zmocnění k nakládání se zastavenou nemovitostí. Je naprosto věrohodné tvrzení poškozené, že v dané chvíli o podpisu plné moci vůbec nevěděla, neboť obžalovaný veškeré listiny opatřil sám, s dcerou mu věřily a o plné moci nebyla žádná řeč. Ostatně v situaci, kdy poškozená smluvně sjednala zástavní právo k nemovitosti ve prospěch obžalovaného, s čímž podle dohody souhlasila, již neměla žádný důvod obžalovanému navíc udělit plnou moc k další libovolné dispozici s jejím majetkem, o jehož prodeji nikdy neuvažovala. V konečné

fázi pak obžalovaný nemovitost poškozené prodal, bez jejího vědomí a proti její vůli, když navíc nepravdivě deklaroval, že kupní cenu (ve srovnání se znaleckým ohodnocením značně podhodnocenou) poškozené vyplatil. Za tohoto stavu odvolací soud ve shodě se závěrem krajského soudu dospěl k závěru, že i v tomto případě byla vina obžalovanému bez důvodných pochybností spolehlivě prokázána.

Žádná pochybení nebyla zjištěna ani v užití právní kvalifikaci. Skutek pod bodem ad I krajský soud správně podřadil pod skutkovou podstatu trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr.zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31.12.2009. Uvedeného trestného činu se obžalovaný dopustil tím, že v pozici kupujícího při sjednávání kupní smlouvy na nemovitost předstíral zaplacení kupní ceny z hypotečního úvěru, což však ve skutečnosti neměl v úmyslu, na základě uzavřené kupní smlouvy nemovitost převedl na sebe, prodávajícímu kupní cenu neuhradil, z úvěru uvolněné peněžní prostředky klamavým úkonem vyčerpал sám a způsobil tak poškozené-proávající straně škodu ve výši 718.104,- Kč, tj. škodu značnou ve smyslu § 89 odst. 11 tr.zákona. Obžalovaný se uvedeného činu dopustil za účinnosti trestního zákona č. 140/1961 Sb. a protože trestní zákoník č. 40/2009 Sb. podle trestní sazby odpovídajícího ustanovení § 209 odst. I, odst. 4 písm. d) není pro něj příznivější, byla správně použita právní úprava účinná v době činu (§16 odst. 1 tr.zákona, shodně § 2 odst. 1 tr.zákoníku). Jednání obžalovaného pod body II/1-9 vykazuje všechny zákonné znaky pokračování (§ 116 tr.zákoníku) ve zvlášť závažném zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr.zákoníku, dílem dokonaného a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr.zákoníku, jak správně soud prvního stupně uzavřel. Této trestné činnosti se obžalovaný dopustil tím, že v období únor-srpen 2009 v devíti případech pod nepravdivou záminkou, převážně příslibu konkrétní finanční výpomoci, na poškozených vylákal zajištění peněžní půjčky zástavou nemovitosti nebo jinou formou, slib nesplnil, peněžní půjčku poškozeným nepředal vůbec nebo zčásti a zajištění půjčky ihned realizoval, zejména tak, že zastavené nemovitosti převedl na sebe; tímto jednáním způsobil celkovou škodu ve výši 12.162.494,- Kč a další škodu ve výši 2.880.180,- Kč zamýšlel ještě způsobil, tj. škodu velkého rozsahu podle výkladového pravidla § 138 odst. 1 tr.zákoníku. Správně krajský soud aplikoval i trestní zákoník č. 49/2009 Sb., neboť stran tohoto skutku je pro obžalovaného příznivější.

Na základě výše uvedeného Vrchní soud v Praze uzavírá, že celý výrok o vině po skutkové i právní stránce je správný a zákonný, proto zůstal v napadeném rozsudku nedotčen.

Též celý výrok o trestu jako správný a zákonný v napadeném rozsudku obstál. Předně Krajský soud v Hradci Králové správně řešil vztah souhrnnosti nyní posuzované trestné činnosti ve vztahu k odsouzení obžalovaného z rozsudku téhož soudu ze dne 6.3.2012, sp.zn. 2T 10/2010, jímž byl odsouzen za násilnou trestnou činnost spáchanou v období let 2008-2009 (§§ 235/1,2 písm. d), 235/1 tr.zák. č. 140/1961 Sb., § 279/3 písm. a,b) tr.zákoníku) k trestu odnětí svobody v trvání dvou roků a šesti měsíců nepodmíněně a k trestu propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty. Tento trest odnětí svobody obžalovaný již vykonal dne 6.9.2012, kdy byl propuštěn na svobodu s kladným hodnocením. V souladu s ust. § 43 odst. 2 tr.zákoníku je nyní obžalovanému ukládán souhrnný trest za celkem pět úmyslných trestných činů spáchaných v souběhu, a to v rámci trestní sazby odnětí svobody od 5 do 10 roků podle § 209 odst. 5 tr.zákoníku. Uložený souhrnný trest odnětí svobody

v trvání osmi roků, tj. jen mírně nad polovinou zákonné trestní sazby, je trestem přiměřeným a odpovídá všem požadavkům zákona. Stupeň škodlivosti nyní posuzované trestné činnosti je velmi vysoký. Obžalovanému výrazně přitěžuje více okolností; spáchání činu s bezohledným zneužíváním důvěry jiných osob a jejich slabé orientace v dané problematice, délka doby páchání trestné činnosti (roky 2008-2009), větší počet poškozených (10), promyšlený a odborně připravený způsob provedení, jakož i zjištěný motiv, kterým bylo obohacování se na úkor druhých. Také soudem zjištěný následek je vysoký, neboť majetková újma představuje více jak trojnásobek dolní hranice nejvyšší kategorie škody, z čehož zhruba pouze jedna pětina zůstala ve stádiu pokusu. Jednáním obžalovaného byli poškození vystaveni značným dlouhodobým útrapám, zejména psychickým a finančním, v souvislosti s řešením následků jeho podvodné činnosti a jejich tíživá situace dosud neskončila. Postoj obžalovaného v trestním řízení je zcela odmítavý a nekritický. Obžalovaný byl v minulosti již dvakrát odsouzen, avšak s jeho prvním odsouzením za násilný delikt spáchaný v roce 2005 je spojena fikce neodsouzení a druhé odsouzení je nyní v souhrnnosti k posuzované trestné činnosti. Proti obžalovanému je vedeno další trestní stíhání u Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou, sp.zn. 2T 11/2013, pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr.zákoníku, dílem ve stádiu pokusu, spáchaný v srpnu 2012 ve výkonu trestu odnětí svobody. V souvislosti s touto trestnou činností byl obžalovaný vzat do vazby dne 16.10.2012 a trestná činnost vykazuje totožné znaky jako trestná činnost, která je předmětem tohoto trestního řízení. V citované věci byl obžalovaný rozsudkem okresního soudu ze dne 15.4.2013 již odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání čtyř roků, rozsudek není pravomocný. Všechny uvedené skutečnosti, zejména povaha a závažnost předmětné trestní kauzy, ukazují na vysoký stupeň narušení osoby obžalovaného. V souhrnu vše nasvědčuje úsudku, že na obžalovaného je třeba působit již důrazným trestem odnětí svobody, proto uložený trest ve výměře osmi roků nelze v žádném případě označit za trest nepřiměřeně přísný. Odvolací soud neshledal žádný zákonný důvod pro zmírnění trestu, jak se obžalovaný svým odvoláním domáhal. Zařazení obžalovaného do věznice s ostrahou s užitím benevolence zákona podle § 56 odst. 3 tr.zákoníku je rozhodnutím, které odvolací soud považuje za odpovídající. Ani v tomto směru nelze odvolání obžalovaného vyhovět, neboť se mýlí v tom, že soud prvního stupně postupoval podle striktní zákonné úpravy. Ve skutečnosti s ohledem na výměru trestu obžalovaný patří již do věznice se zvýšenou ostrahou (§ 56 odst. 2 písm. d) tr.zákoníku), avšak krajský soud využil zmírňujícího ustanovení § 56 odst. 3 tr.zákoníku a obžalovaného zařadil do mírnějšího typu věznice s ostrahou. Věznice s dozorem, které se obžalovaný domáhá, je v jeho případě zcela vyloučena, neboť je určena k výkonu trestů odnětí svobody ve výměře nepřevyšující tři roky za úmyslné trestné činy. Takovému postihu odpovídá spáchání výrazně méně závažné trestné činnosti pachatelem, jehož stupeň narušení není vysoký. U obžalovaného tyto předpoklady rozhodně dány nejsou, avšak lze ještě důvodně usoudit, že v režimu věznice s ostrahou bude jeho nápravy dosaženo. Také uložený trest propadnutí věci podle § 70 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku je správný, neboť do rozsudku byl pouze přejat ze zrušeného výroku o trestu z dřívějšího rozsudku, k němuž je ukládán souhrnný trest. Odvolací soud uzavírá, že výrok o trestu byl jako celek shledán zákonným a v odvolacím řízení nedoznal žádných změn.

Bez závad jsou též výroky o náhradě škody, ostatně proti nim žádné výhrady v odvolacím řízení uplatněny nebyly. Poškozená Anna Ch. se k trestnímu řízení připojila včas a řádně a přiznaná částka k náhradě škody vychází důsledně z výroku

o vině. Protože poškozená se k trestnímu řízení připojila s vyšším nárokem na náhradu škody, byla důvodně se zbytkem svého nároku odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 2 tr.ř. Správné jsou i výroky, jimiž postupem podle § 229 odst. 1 tr.ř. byli poškození David R., Iveta N., Pavel N., manželé Lenka a Jan D., Jaroslav a Renata Ch., Jiřina P., Barbora D. a Pavel R. odkázáni se svými nároky na náhradu škody na občanskoprávní řízení. Důvodem je okolnost, že nemovitosti, o které poškození trestnou činností obžalovaného přišli, byly v přípravném trestním řízení zajištěny podle § 79d odst. 1, odst. 2 tr.ř., což umožňuje, aby způsobená majetková škoda jim byla uhrazena převodem předmětných nemovitostí zpět do jejich vlastnictví.

Jak bylo podrobně rozvedeno shora, napadený rozsudek v přezkoumávané části jako správný a zákonný obstál a odvolání obžalovaného muselo být jako nedůvodné podle § 256 tr.ř. zamítnuto.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení n e n í další řádný opravný prostředek přípustný. Odsouzený a nejvyšší státní zástupce mohou proti němu podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení u Krajského soudu v Hradci Králové. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch odsouzeného. Odsouzený může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Nutný obsah dovolání je vymezen v § 265f tr.ř. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V Praze dne 19. dubna 2013

Předsedkyně senátu:
JUDr. Jana Kantorová, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Šárka Hanková